NORAKSTS
Lieta Nr.A420410411
A01275-12/22

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 12.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lauma Paegļkalna,

piedaloties pieteicējam *J.T.*, atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta pārstāvei *L.D.* un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" pārstāvei *T.P.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.T.* pieteikuma par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2011.gada 9.maija lēmuma Nr.DA-11-141-ap „Par galīgā lēmuma pieņemšanu saistībā ar Rīgas pilsētas būvvaldes 2010.gada būvatļaujas Nr.BV-10-588-abv/T apstrīdēšanu" atcelšanu,

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas būvvalde 2010.gada 1.oktobrī valsts akciju sabiedrībai „Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs" (turpmāk – trešā persona) izsniegusi būvatļauju Nr.BV-10-588-abv/T objekta – sakaru masts Latvijas radio un televīzijas centra teritorijā */adrese/*, Rīgā, – būvniecībai (turpmāk – Būvatļauja).

[2] Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments (turpmāk arī – Departaments) ar 2010.gada 7.decembra lēmumu Nr.DA-10-510-ap „Par Rīgas pilsētas būvvaldes 2010.gada būvatļaujas Nr.BV-10-588-abv/T apstrīdēšanu" (turpmāk – 2010.gada 7.decembra lēmums Nr.DA-10-510-ap), izskatot *J.T.* (turpmāk – pieteicējs) apstrīdēšanas iesniegumu, apturējis Būvatļaujas darbību.

Departaments ar 2010.gada 7.decembra lēmumu Nr.DA-10-510-ap uzlicis trešajai personai par pienākumu iesniegt būvprojekta ekspertīzes atzinumu un pierādījumus par blakus zemes gabala */adrese/*, Rīgā, īpašnieka vai tiesiskā valdītāja saskaņojumu būvprojektam.

Vienlaikus lēmumā ir konstatēti šādi apstākļi.

[2.1] Būvniecība atbilst teritorijas plānojumam, jo sakaru torņa būvniecība atbilstoši Rīgas domes saistošajiem noteikumiem ir paredzēta visās Rīgas pilsētas teritorijās.

[2.2] Pieteicēja iebildumi par attālumu neievērošanu no jaunbūvējamā objekta līdz blakus esošajai dzīvojamai apbūvei nav pamatoti, jo neviens normatīvais akts nenosaka minimālos attālumus starp šāda veida inženiertehniskās apgādes būvi un blakus esošo dzīvojamo apbūvi.

[2.3] Būvprojektā lietotā terminoloģija „masts" nav pareiza, jo pēc būtības paredzēts būvēt elektronisko sakaru torni, nevis mastu, līdz ar to būvējamais objekts atzīstams par sabiedriski nozīmīgu būvi Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) $25.^2$punkta izpratnē. Vienlaikus atzīts, ka būves publiskā apspriešana nav nepieciešama, jo neiestājas neviens no Būvniecības likuma 12.panta pirmajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.

[2.4] Pirms būvprojekta iesniegšanas akceptēšanai Rīgas pilsētas būvvaldē trešajai personai bija nepieciešams organizēt būvprojekta ekspertīzi, ko tā nav izdarījusi. Tāpat trešā persona nav iesniegusi saskaņojumu būvprojektam ar blakus zemes gabala īpašnieku. Tādējādi Rīgas pilsētas būvvaldei nebija tiesiska pamata akceptēt Būvprojektu.

[3] Departaments ar 2011.gada 9.maija lēmumu Nr.DA-11-141-ap „Par galīgā lēmuma pieņemšanu saistībā ar Rīgas pilsētas būvvaldes 2010.gada būvatļaujas Nr.BV-10-588-abv/T apstrīdēšanu" (turpmāk – Lēmums), pārbaudot trešās personas novērstos trūkumus, atzinis Būvatļauju par tiesisku un atstājis to negrozītu.

Lēmumā konstatēts, ka Departamenta 2010.gada 7.decembra lēmumā Nr.DA-10-510-ap norādītie trūkumi ir novērsti.

[3.1] 2011.gada 25.janvārī Departamentā saņemts ekspertīzes atzinums par būvprojektu, kā arī Finanšu ministrijas 2011.gada 13.janvāra vēstule Nr.12-38/229, kurā Finanšu ministrija apliecina, ka trešā persona kopš nekustamā īpašuma */adrese/*, Rīgā, ierakstīšanas zemesgrāmatā uz valsts vārda Finanšu ministrijas personā nodrošina tā pārvaldīšanu, tostarp izvērtē un saskaņo valsts nekustamajam īpašumam blakus esošā nekustamā īpašuma īpašnieka ierosinātus būvprojektus.

[3.2] Finanšu ministrija 2011.gada 16.marta vēstulē Nr.7-3-01/1845, atbildot uz atbildētāja pieprasījumu, norādījusi, ka VAS „Latvijas nekustamie īpašumi" saskaņojumu būvprojektam sniegusi 2009.gada 26.augustā, ko apliecina atzīme „Saskaņots", zīmogs un paraksts būvprojekta ģenerālplāna lapā.

[3.3] Ekspertīzes atzinumā konstatēts, ka visas būvprojekta daļas un sadaļas kopumā izstrādātas atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Ekspertīzes laikā konstatētās nepilnības novērstas un to novēršanas rezultātā būvprojekta principiālie risinājumi nav jāmaina. Ekspertīzes laikā konstatētās sīkās nepilnības būvprojekta noformēšanā neietekmē tā uztveramību un risinājumu drošumu. Būvprojekts iesakāms realizācijai.

[3.4] Departaments ekspertīzes atzinumu iesniedzis izvērtēšanai Rīgas pilsētas būvvaldei, kura norādījusi, ka ekspertīzi veikušas personas, kurām ir pastāvīgas prakses tiesības attiecīgajā jomā, tas ir izstrādāts atbilstošā kvalitātē, bet tajā konstatētās sīkās nepilnības ir novēršamas autoruzraudzības kārtībā.

[3.5] Pieteicēja iesniegtajā 2011.gada marta būvekspertīzes atzinumā sakaru tornim */adrese/*, Rīgā, izteiktās iebildes par būvniecības tiesiskumu nav pamatotas, jo būvprojekta sastāvā pretēji pieteicēja iesniegtajā ekspertīzes atzinumā konstatētajam ir iekļauta telekomunikāciju sadaļa, bet elektromagnētiskā lauka aprēķini un to ietekme uz apkārtējo vidi un cilvēkiem ir vērtēta Veselības inspekcijas Vides veselības nodaļas 2011.gada 11.janvāra atzinumā Nr.2. Tāpat ir noraidīti pieteicēja iebildumi par trešās personas iesniegtā ekspertīzes atzinuma tiesiskumu, jo ekspertīzi ir veikušas personas, kurām ir pastāvīgas prakses tiesības attiecīgajā jomā atbilstoši Būvniecības likuma 8.pantam.

[4] 2011.gada 3.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums (ar papildinājumiem 2011.gada 25.maijā) un ierosināta administratīvā lieta par Lēmuma (ar kuru atstāta negrozīta Būvatļauja) atcelšanu un uzbūvētās objekta */adrese/*, Rīgā, daļas nojaukšanu.

Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[4.1] Atbildētājs ir pareizi konstatējis, ka tiek būvēts nevis masts, bet gan sakaru tornis, kas ir divas dažādas būves ar atšķirīgu juridisko regulējumu. Tomēr atbildētājs nav labojis kļūdas ne projekta nosaukumā, ne dokumentācijā.

[4.2] Nav pieņemams atbildētāja atzinums, ka apskatāmā būve atbilst teritorijas plānojumam, jo 70 m augstais tornis ir objekts, kādu nav paredzēts būvēt publiskās apbūves teritorijā.

[4.3] Atbildētājs elektronisko sakaru tīklu ir atzinis par sabiedriski nozīmīgu būvi, līdz ar to tās būvniecībai bija nepieciešams rīkot publisko apspriešanu. Tā kā publiskā apspriešana netika nodrošināta, tad nav ievērota būvniecības procedūra.

[4.4] Veselības inspekcijas Vides veselības nodaļas 2010.gada 11.janvāra atzinums Nr.2 nav pieļaujams, jo tas ir pamatots nevis ar kādu spēkā esošu normatīvo aktu, bet gan ar Eiropas Savienības Padomes 1999.gada 12.jūlija rekomendāciju, kurai ir tikai ieteikuma raksturs.

[4.5] Būvējamais objekts nav pieļaujams, jo tas rada draudus blakus esošo daudzdzīvokļu dzīvojamo māju iemītnieku veselībai, kā arī samazina nekustamo īpašumu vērtību. SIA „VCG ekspertu grupa" 2010.gada 18.februāra slēdziens, ka nekustamo īpašumu vērtība pēc būvprojekta īstenošanas samazināsies par aptuveni 5% nav pareizs, jo slēdziens izdarīts, vizuāli novērtējot teritoriju un tajā iecerēto būvi, bet ne apsekojot un novērtējot kaimiņu īpašumus.

[5] Atbildētāju pārstāvošā iestāde tiesai iesniegtajos paskaidrojumos pieteikumu uzskata par nepamatotu un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Departamenta lēmumos norādītajiem argumentiem un apsvērumiem.

[6] Trešā persona tiesai nav iesniegusi paskaidrojumus, taču trešās personas argumenti ir izsecināmi no lūguma par Būvatļaujas darbības apturēšanu (ar papildinājumiem 2011.gada 15.jūnijā).

[6.1] Latvijas Republikā ir atbilstoša normatīvo aktu bāze, kas nosaka mastu (torņu) būvniecību.

Vispārīgo noteikumu 26.punkts nosaka prasības visu veidu būvju projektēšanas sagatavošanai, būvprojekta izstrādāšanai un būvdarbu veikšanai. Šīs prasības ir attiecināmas kā uz mastu, tā uz torņu būvniecību. Līdz ar to nav pamatota pieteicēja norāde, ka mastu un torņu būvniecību regulē dažādi normatīvie akti.

[6.2] Elektronisko sakaru tīkls atbilstoši Elektronisko sakaru likuma 1.panta 11.punktam ir atzīstams par inženiertehniskās apgādes būvi, ko Rīgas pilsētas teritorijas plānojums atļauj izvietot visās Rīgas pilsētas teritorijās, tostarp, */adrese/*, Rīgā. Tādējādi pretēji pieteicēja apgalvojumam būvējamais objekts atbilst Rīgas pilsētas teritorijas plānojumam.

[6.3] Attiecībā uz elektromagnētisko lauku noteikšanu un novērtēšanu pastāv Eiropas Savienības Padomes rekomendācija, kura ir izmantota par pamatu Veselības inspekcijas Vides veselības nodaļas 2010.gada 11.janvāra atzinumam šajā lietā, kurā konstatēts, ka bezvadu sakaru radītais elektromagnētiskais lauks cilvēkiem pieejamās vietās nepārsniegs robežvērtības. Tādējādi norādītais atzinums apliecina, ka videi un cilvēku veselībai būtisks kaitējums objekta būvniecības rezultātā netiks nodarīts.

[6.4] SIA „VCG ekspertu grupa" ir sertificēta sabiedrība, kurai ir kompetence sniegt atzinumus par nekustamo īpašumu vērtību. Tādējādi tās atzinums, ka būvniecības objekta rezultātā nekustamā īpašuma */adrese/*, Rīgā, blakus esošo dzīvojamo māju dzīvokļu īpašnieku nekustamā īpašuma vērtība samazināsies par 5%, atzīstams par pieļaujamu un pamatotu pierādījumu.

[7] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā izklāstītajiem apsvērumiem, papildus norādot, ka Būvprojektā nav vērtēta zibens ietekme uz apkārtējo vidi, nav ievērots attālums no objekta līdz dzīvojamai mājai, tāpat nav vērtēta sniega un vēja slodze. Tāpat pieteicēja ieskatā nepamatoti nav veikta ekspertīze telekomunikāciju sadaļai.

[8] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādītajiem argumentiem.

[9] Tiesas sēdē trešās personas pārstāve sniegtajos paskaidrojumos pievienojās atbildētāja pārstāves argumentācijai, papildu norādot, ka būvprojekta ekspertīze tika veikta saskaņā ar normatīvo regulējumu, ņemot vērā Vispārīgo būvnoteikumu 99.^{3}punkta prasības.

Motīvu daļa

[10] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un iesniegtos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[11] Būvniecības likuma 3.panta pirmā daļa noteic, ka zemes gabalu drīkst apbūvēt, ja tā būve tiek veikta saskaņā ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu, detālo plānojumu (ja tas nepieciešams saskaņā ar normatīvajiem aktiem) un šo plānojumu sastāvā esošajiem apbūves noteikumiem un, noslēdzot līgumu, apbūve ir saskaņota ar zemes gabala īpašnieku (ja apbūvi neveic zemes gabala īpašnieks). Arī atbilstoši šā likuma 11.panta otrajai daļai zemes gabalu drīkst apbūvēt, ja tā apbūve nav pretrunā ar teritorijas plānojumu un detālplānojumu (ja tas nepieciešamas saskaņā ar normatīvajiem aktiem). Savukārt saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 35.punktu būvvaldei ir pienākums izvērtēt iesniegtās būvniecības ieceres atbilstību vietējās pašvaldības teritorijas plānojumam un detālplānojumam (ja tāds ir izstrādāts), kā arī attiecīgajiem apbūves noteikumiem (..).

Tā kā pieteicējs, pārsūdzot Būvatļauju, norādījis, ka būvējamais objekts neatbilst Rīgas pašvaldības teritorijas plānojumam, tad saskaņā ar citēto tiesību normu tiesa vispirms pārbauda, vai būvniecība atbilst Rīgas pašvaldības teritorijas plānojumam un attiecīgajiem apbūves noteikumiem.

[12] Atbilstoši Lēmumā norādītajam zemes gabals */adrese/*, Rīgā, atrodas valsts nozīmes pilsētbūvniecības pieminekļa *Rīgas pilsētas vēsturiskais centrs* teritorijā UNESCO Pasaules dabas un kultūras mantojuma objekta *Rīgas vēsturiskais centrs* aizsardzības zonā. Līdz ar to papildus būvniecību vispārīgajiem reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem jāpiemēro arī Rīgas domes 2006.gada 7.februāra saistošie noteikumi Nr.38 „Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.38).

Šo noteikumu 3.1.1.punkts noteic, ka jebkuru Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritoriju, ievērojot pārējās šo saistošo noteikumu prasības, atļauts izmantot būvju un to daļu izvietošanai saskaņā ar attiecīgajā teritorijā atļauto izmantošanu un Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.34 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" 3.1.punktu.

Rīgas Dome 2009.gada 18.augustā pieņēma saistošos noteikumus Nr.5 (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.5) „Grozījumi Rīgas Domes 2005.gada 20.decembra saistošajos noteikumos Nr.34 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi"". Atbilstoši šo noteikumu 13.3.punktam visas teritorijas atļauts izmantot inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju izvietošanai, izņēmums ir noteikts attiecībā uz 110-330kV apakšstacijām. Jēdzienu „inženiertehniskās apgādes tīkli un būves" skaidro Saistošo noteikumu Nr.5 2.41.punkts, paredzot, ka inženiertehniskās apgādes tīkli un būves ir būves vai to daļas, ko veido virszemes, pazemes vai zemūdens inženierkomunikāciju tīkli vai būves, kas izbūvētas vai paredzētas apbūves pieslēgšanai pie inženierkomunikācijām.

Atbilstoši Būvniecības likuma 1.panta 19.punktam inženierkomunikācija ir ierīce, aprīkojums vai ierīču un aprīkojumu kopums, kas paredzēts būves apgādei ar izejvielām sakariem, energoresursiem un citiem resursiem. Savukārt saskaņā ar Elektronisko sakaru likuma 1.panta 11.punktu elektronisko sakaru tīkls ir pārraides sistēmas, komutācijas un maršrutēšanas iekārtas (tajā skaitā tīkla elementi, kas netiek izmantoti) un citi resursi, kas neatkarīgi no pārraidītās informācijas veida ļauj pārraidīt

signālus, izmantojot vadus, radioviļņus, optiskos vai citus elektromagnētiskos līdzekļus tīklos, tajā skaitā: a) satelītu tīklos, fiksētos tīklos (kanālu un pakešu komutācijas tīklos, ieskaitot internetu) un mobilos zemes elektronisko sakaru tīklos, b) tīklos, kurus izmanto radio un televīzijas signāla izplatīšanai, c) kabeļtelevīzijas un kabeļradio tīklos, elektrības kabeļu sistēmās, ciktāl tās ir izmantotas, lai pārraidītu signālus.

No minētā tiesa secina, ka elektronisko sakaru tīkls ir inženierkomunikācija, savukārt tornis, kas paredzēts inženierkomunikācijas izvietošanai, ir atzīstams par inženiertehniskās apgādes būvi, ko atbilstoši Saistošo noteikumu Nr.5 13.3.punktam ir atļauts izvietot visās Rīgas pilsētas teritorijās, tātad arī */adrese/*, Rīgā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka paredzētā būvniecība atbilst Rīgas pašvaldības teritorijas plānojumam, līdz ar to Būvatļaujas izsniegšanas procesā ir ievērota Būvniecības likuma 3.panta pirmā daļa un 11.panta otrā daļa.

[13] Pieteicējs, apstrīdot Būvatļaujas tiesiskumu, norādījis, ka tā ir atceļama arī tāpēc, ka nav rīkota būves publiskā apspriešana, līdz ar to nav ievērotas normatīvajos aktos paredzētās būvniecības procedūras prasības. Pieteicējs uzskata, ka būves publiskā apspriešana ir nepieciešama tāpēc, ka elektronisko sakaru tornis atbilstoši Vispārīgo būvnoteikumu 25.^{2}punktam atzīstams par sabiedriski nozīmīgu būvi. Savukārt saskaņā ar būvniecību reglamentējošajām tiesību normām attiecībā uz sabiedriski nozīmīgām būvēm obligāti ir rīkojama būves publiskā apspriešana.

Kā norādīts Lēmumā un par ko lietā strīds nepastāv, būvprojekts Rīgas pilsētas būvvaldē tika akceptēts 2010.gada 2.septembrī.

Būvniecības likuma 12.panta pirmā daļa redakcijā, kas bija spēkā būvprojekta akceptēšanas laikā un ir spēkā arī šobrīd, noteic, ka pašvaldība, pirms tā pieņem lēmumu par būvniecību, nodrošina paredzētās būves publisku apspriešanu, ja būve būtiski 1) pasliktina iedzīvotāju sadzīves apstākļus; 2) samazina nekustamā īpašuma vērtību; 3) ietekmē vidi, bet tai nav nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums saskaņā ar likumu „Par ietekmes uz vidi novērtējumu".

No minētās tiesību normas tiesa konstatē, ka 2010.gada 2.septembrī, kad tika akceptēts būvprojekts sakaru torņa būvniecībai, pašvaldībai nebija paredzēts pienākums rīkot tādas būves publisko apspriešanu, kas atzīstama par sabiedriski nozīmīgu būvi. Šāds pienākums pašvaldībai bija noteikts līdz 2006.gada 25.maijam, kad Būvniecības likuma 12.panta pirmajā daļā tika izdarīti grozījumi. Būvniecības likuma 12.panta pirmā daļa redakcijā, kas bija spēkā līdz 2006.gada 25.maijam, noteica, ka pašvaldībai pirms tā pieņem lēmumu par būvniecību, jānodrošina paredzētās būvniecības publiska apspriešana, ja 1) tiek celta sabiedriski nozīmīga būve; 2) jaunbūves vai rekonstrukcijas izmaksas par valsts vai pašvaldību līdzekļiem pārsniedz 50 000 latu; 3) būvniecība būtiski ietekmē vides stāvokli, iedzīvotāju sadzīves apstākļus vai nekustamā īpašuma vērtību; 4) apbūve paredzēta publiskā lietošanā esošā teritorijā.

Tātad apstāklis, ka elektronisko sakaru tornis atzīstams par sabiedriski nozīmīgu būvi, kuras iepriekšēja publiska apspriešana tiesību normās nav noteikta kā obligāta, pats par sevi nav pietiekams, lai atzītu, ka tā publiskā apspriešana nebija nepieciešama. Tādējādi ir nepieciešams pārbaudīt, vai neiestājas kāds no Būvniecības likuma 12.panta pirmajā daļā paredzētajiem nosacījumiem, proti, vai tornis būtiski neietekmē iedzīvotāju sadzīves apstākļus, nekustamā īpašuma vērtību vai vidi.

[13.1] Pieteicējs pauž viedokli, ka publiskā apspriešana bija veicama, jo būvniecība acīmredzami ietekmē pieteicēja laulātās un citu kaimiņu nekustamā īpašuma vērtību, kā arī vidi, negatīvi ietekmējot būves tuvumā dzīvojošo cilvēku veselības stāvokli.

Tiesa norāda, ka jebkurai no šīm iespējamajām ietekmēm ir jābūt būtiskai. Nav pietiekama atsauce uz vides stāvokļa izmaiņām, jo izmaiņas būvniecības rezultātā ir vienmēr. Minētā iemesla dēļ likumdevējs ir norādījis, ka paredzamajām vides stāvokļa

izmaiņām, lai tās prasītu sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanā, jābūt būtiskām. Tāpat arī ietekmei uz nekustamā īpašuma vērtību ir jābūt būtiskai.

[13.2] Tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka Veselības inspekcijas Vides veselības nodaļas higiēnas ārste *M.Š.* 2010.gada 11.janvārī sastādīja atzinumu Nr.2 par iespējamiem elektromagnētiskā lauka līmeņiem */adrese/*, Rīgā *(lietas I sējuma 56.lapa)*. Atzinumā secināts, ka bezvadu sakaru iekārtu radītais elektromagnētiskais lauks (aprēķinātais 2 m un 25 m augstumā) cilvēkiem pieejamās vietās nepārsniegs robežvērtības, kuras nosaka Eiropas Savienības Rekomendācija „Padomes 1999.gada 12.jūlija rekomendācija elektromagnētisko lauku (0Hz līdz 300GHz) iedarbības uz vispārējo sabiedrību ierobežošanai" (1999/519/EK).

Pieteicējs norādījis, ka minētais atzinums nav pieļaujams, jo tas nav pamatots ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Vērtējot pieteicēja norādīto, tiesa konstatē, ka Veselības inspekcijas Kontroles pārvaldes 2010.gada 21.janvārī pieteicējam adresētajā vēstulē Nr.4.5-13/16170/590 *(lietas I sējuma 57.lapa)* atzīts, ka ne Latvijas Republikā, ne Eiropas Savienībā nav pieņemti normatīvie akti, kas noteiktu pieļaujamos normatīvus elektromagnētiskajam laukam dzīvojamās telpās un apdzīvotās teritorijās. Vienlaikus Veselības ministrija 2010.gada 1.aprīļa vēstulē Nr.V-01-20Fiz.16/394 saistībā ar minēto atzinumu norādījusi, ka eksperti savā nozarē sagatavo un izsaka viedokli, pamatojoties uz zināšanām konkrētajā jomā, kā arī viedokļa izstrādē izmanto starptautisko pieredzi, minētajā gadījumā izmantojot Eiropas Savienības rekomendācijas, Pasaules Veselības organizācijas pētījumus un citus nepieciešamos materiālus. Veselības inspekcijas eksperti ir vadošie speciālisti sabiedrības veselības jomā mūsu valstī, un viņu vērtējums attiecībā uz sabiedrības veselību ir noteicošais *(lietas I sējuma 37.lapa)*.

Ņemot vērā norādīto, tiesa secina, ka normatīvā akta, kurā būtu noteikti pieļaujamie normatīvi elektromagnētiskajam laukam dzīvojamās telpās un apdzīvojamās teritorijās, neesamība nevar būt par pamatu Veselības inspekcijas Vides veselības nodaļas 2010.gada 11.janvāra atzinuma Nr.2 atzīšanai par nepieļaujamu pierādījumu. Lai arī Eiropas Savienības Rekomendācijai „Padomes 1999.gada 12.jūlija rekomendācija elektromagnētisko lauku (0Hz līdz 300GHz) iedarbības uz vispārējo sabiedrību ierobežošanai" (1999/519/EK) ir tikai ieteikuma raksturs, tomēr tiesas ieskatā tā ir izmantojama, veicot attiecīgās ekspertīzes un pamatojot ekspertīžu rezultātā izdarītos slēdzienus. Vēl jo vairāk tieši tā iemesla dēļ, ka nav pieņemts neviens cits normatīvais akts, kurā attiecīgā situācija būtu noregulēta. Turklāt tiesas ieskatā ekspertīzes atzinuma pamats ir speciālās zināšanas, veiktie pētījumi noteiktā jomā un to rezultātā izdarītie slēdzieni. Līdz ar to apstāklis, ka ekspertīzes atzinums nav pamatots ar saistošām nacionālām vai pārnacionālām tiesību normām, neliecina par šāda atzinuma un tajā izdarīto secinājumu nepamatotību un nepareizību.

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata apšaubīt kompetentās iestādes sniegto atzinumu un tajā izdarīto slēdzienu, ka sakaru iekārtu radītais elektromagnētiskais lauks */adrese/*, Rīgā, nepārsniegs rekomendācijā paredzētās robežvērtības un līdz ar to būtiski neietekmēs iedzīvotāju veselību. Savukārt pieteicēja norādes par slēdzienu sagatavojušās ārstes nekompetencei nav pamatotas ar pierādījumiem, tādēļ šāds pieteicēja arguments ir noraidāms.

Turklāt tiesa konstatē, ka minēto secinājumu apstiprina arī Rīgas Tehniskās universitātes Radioiekārtu katedras profesora *G.B.* 2010.gada 11.marta novērtējums par izstaroto elektromagnētisko lauku */adrese/*, Rīgā *(lietas I sējuma 53.-55.lapa)*. Minētajā novērtējumā konstatēts, ja mastā novietota antena 31 metra augstumā virs zemes, tad uz zemes jaudas plūsma būs zemāka par normu. Ja attālums pa horizontāli līdz nākamajam objektam tieši pretī galvenajam izmantošanas izstarošanas virzienam ir lielāks par 3 metriem, tad jaudas plūsma šī objekta virzienā ir zemāka par normu. Savukārt, ja šajā antenas uzstādīšanas vietā novieto ap 100 šādus starotājus visus vienā virzienā un vienai

frekvencei, tad elektromagnētiskā lauka plūsmas skaitliskā vērtība nepārsniedz normatīvu 28 metru attālumā, t.i., pa vertikāli nesasniedz zemi, bet pa horizontāli nesasniedz tuvāko dzīvojamo māju.

Tāpat tiesa konstatē, ka atbilstoši būvprojektā norādītajam uz elektronisko sakaru torņa paredzēts uzstādīt septiņas platformas, uz kurām tiks novietotas vairākas antenas *(lietas I sējuma 197.lapa)*. Platformas paredzēts uzstādīt 30 – 60 m augstumā, antenas tiks orientētas paralēli zemes virsmai. Tādējādi, jo augstāk tiek novietotas antenas, jo mazāks izstarojums tiek radīts. Visas platformas, uz kurām tiks izvietotas antenas, paredzēts uzstādīt virs māju jumtiem, kas nozīmē, ka paralēli zemes virsmai orientēto antenu izstarojums arī tiks izstarots virs māju jumtiem. Tādējādi pieteicēja apgalvojums, ka sakaru torņa būvniecības rezultātā blakus esošo dzīvojamo māju iedzīvotāji tiks būtiski apstaroti, tiesas skatījumā nav pamatots un ir pretrunā lietā iesniegtajiem pierādījumiem.

[13.3] Ņemot vērā sprieduma iepriekšējos punktos minēto, atzīstams, ka lietā esošie pierādījumi apliecina, ka iespējamais elektromagnētiskais starojums, ko radīs sakaru tornis, nav vērtējams kā tāds, kas rada būtisku ietekmi uz iedzīvotāju veselības un vides stāvokli. Līdz ar to tiesa konstatē, ka neiestājas Būvniecības likuma 12.panta pirmās daļas 3.punktā paredzētais nosacījums, kas pašvaldībai uzliek par pienākumu nodrošināt būves publisko apspriešanu. Turklāt, izvērtējot pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka secinājumu par būtiskā kaitējuma neesamību uz vidi torņa būvniecības rezultātā nemaina pieteicēja norādītais arguments, ka Veselības inspekcijas Vides veselības nodaļas atzinumā izdarītais slēdziens pamatots ar apstākli, ka antenas tiks uzstādītas 60 metru augstumā, nevis 30 metru augstumā, kā tas fiksēts būvniecības dokumentos. Elektromagnētiskais starojums, kuru rada antenas, uzstādot tās 31 metra augstumā virs zemes, ir vērtēts Rīgas Tehniskās universitātes Radioiekārtu katedras profesora novērtējumā, konstatējot, ka uz zemes jaudas plūsma būs zemāka par pieļaujamo normu.

Tiesa ņem vērā, ka Veselības inspekcijas Kontroles pārvaldes 2009.gada 21.decembra vēstulē Veselības ministrijai un pieteicējam *(lietas III sējuma 97.-98.lapa)* ir norādīts, ka antenas paredzēts uzstādīt 30 m augstumā, to efektīvā izstarotā jauda 27dBm un 34dBm (jeb attiecīgi 500mW un 2,5W) ar vertikālo izstarojumu 60 grādi un 90 grādi sektoru (neizstaro uz leju, sāniem). Minētā augstuma atzīme, jaudas apmērs un izstarojuma virziens atbilst Veselības inspekcijas Vides veselības nodaļas higiēnas ārstes 2010.gada 11.janvāra atzinumā Nr.2 par iespējamiem elektromagnētiskā lauka līmeņiem */adrese/*, Rīgā, norādītajiem parametriem. Tādējādi tiesa atzīst, ka iestādei bija zināms gan plānotais antenu atrašanās augstums, gan to izstarotā jauda un secīgi to iespējamā ietekme uz apkārtējo vidi, tostarp cilvēku veselību.

Tāpat tiesa arī ņem vērā, ka 2011.gada 11.novembrī Veselības inspekcija ir veikusi objekta higiēnisko novērtējumu un atzinusi, ka elektromagnētiskais lauks sakaru masta apkārtējā teritorijā un ēku telpās nepārsniedz pieļaujamās robežvērtības. Objekta novērtēšanas laikā tika pārbaudītas antenas, kas uzstādītas 32 m, 33 m un 61 m augstumā *(lietas III sējuma 99.-100.lapa)*. Tādējādi atzīstams, ka arī darbībā pārbaudītais raidītais elektromagnētiskais starojums nav uzskatāms par tādu, kas rada būtisku ietekmi uz iedzīvotāju veselības un vides stāvokli.

[13.4] Pieteicējs arī norāda, ka sakaru torņa būvniecības rezultātā būtiski samazināsies blakus esošo daudzdzīvokļu dzīvojamo māju dzīvokļu vērtība.

Vērtējot šāda pieteicēja apgalvojuma pamatotību, tiesa konstatē, ka 2010.gada 18.februārī SIA „VCG ekspertu grupa" izvērtēja paredzētās būvniecības iespējamo ietekmi uz iedzīvotāju sadzīves apstākļiem un nekustamā īpašuma vērtību, kā rezultātā secināja, ka plānotajai apbūves un teritorijas labiekārtošanas iecerei */adrese/,* Rīgā, būs

minimāla ietekme uz iedzīvotāju sadzīves apstākļiem un tā būtiski (5 % robežās) nesamazinās nekustamo īpašumu vērtību tuvākajā apkārtnē *(lietas I sējuma 60.lapa)*.

Pieteicējs šādu atzinumu uzskata par prettiesisku, jo secinājums tika izdarīts, neapsekojot sakaru tornim blakus esošo dzīvojamo māju dzīvokļus.

Tiesa konstatē, ka 2010.gada 18.februāra atzinumu ir parakstījis SIA „VCG ekspertu grupa" valdes priekšsēdētājs Pēteris Strautmanis. No lietas materiāliem secināms, ka SIA „VCG ekspertu grupa" ir izsniegta licence un kompetences sertifikāts nekustamā īpašuma vērtēšanai *(lietas I sējuma 139.-140.lapa)*, arī Pēteris Strautmanis ir sertificēts nekustamā īpašuma vērtētājs *(lietas I sējuma 142.lapa)*. Ievērojot minēto, tiesai nav pamata apšaubīt sertificēta vērtētāja veiktajā nekustamā īpašuma vērtējumā izdarīto atziņu pamatotību. Turklāt pieteicējs, iebilstot pret norādīto atzinumu un apgalvojot, ka tajā ietvertais secinājums nav pamatots, nav iesniedzis kādus pierādījumus, kas liktu tiesai apšaubīt vērtētāja izdarītos secinājumus, proti, pierādītu, ka sakaru torņa būvniecības rezultātā būtiski samazināsies nekustamā īpašuma vērtība.

[13.5] Administratīvā procesa likuma 161.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. Tādējādi tiesas ieskatā pieteicējam, apgalvojot, ka sakaru tornis būtiski ietekmēs nekustamo īpašumu vērtību, apkārtējo vidi un iedzīvotāju veselību, ir jāiesniedz pierādījumi, kurus tiesai ir iespēja pārbaudīt un novērtēt, un uz to pamata izdarīt secinājumus par attiecīgā apgalvojuma pamatotību. Pieteicēja atsauce uz nekustamā īpašuma vērtības, vides un veselības stāvokļa izmaiņām nav atzīstama par pierādījumu, kurš apliecina šāda apgalvojuma pamatotību.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka neiestājas neviens no Būvniecības likuma 12.panta pirmajā daļā paredzētajiem nosacījumiem, pamatojoties uz kuriem ir nepieciešama būves publiskā apspriešana, proti, lietā netiek gūts apstiprinājums, ka sakaru tornis būtiski ietekmēs iedzīvotāju veselību un sadzīves apstākļus, nekustamā īpašuma vērtību un vides stāvokli.

[14] Pieteicējs uzskata, ka būvniecības procedūra nav ievērota arī tā iemesla dēļ, ka trešajai personai pēc tam, kad 2009.gada 5.novembra būvatļauja Nr.T-439-09 tika atzīta par spēkā neesošu, bija jāierosina jauns būvniecības process.

Departaments, ar 2010.gada 13.janvāra lēmumu Nr.DA-10-10-ap atzīstot par spēkā neesošu 2009.gada 5.novembra būvatļauju Nr.T-439-09, pamatojās uz Elektronisko sakaru likuma 6.panta pirmās daļas 10.punkta b) apakšpunktu, atbilstoši kuram Elektronisko sakaru direkcija, pārraugot elektronisko sakaru tīklu ierīkošanu un būvniecību saskaņā ar šā likuma 16.panta pirmajā daļā noteikto kārtību, akceptē un noraida elektronisko sakaru tīklu ierīkošanas tehniskos projektus un elektronisko sakaru tīklu būvprojektus, izsniedz vai atsaka izsniegt, kā arī anulē būvatļaujas elektronisko sakaru tīklu būvdarbu veikšanai *(redakcijā, kas stājās spēkā 2008.gada 1.janvārī)*.

No minētās tiesību normas tiesa secina, ka Rīgas pilsētas būvvalde nebija tiesīga pieņemt nekādus starplēmumus saistībā ar elektronisko sakaru tīkla būvniecību pēc tam, kad stājās spēkā minētie grozījumi Elektronisko sakaru likuma 6.panta pirmajā daļā, papildinot to ar 10.punktu. Vienlaikus tiesa konstatē, ka būvniecības iesniegumu-uzskaites karti trešās personas pilnvarotā persona Rīgas pilsētas būvvaldē iesniedza 2006.gada 4.septembrī, savukārt plānošanas un arhitektūras uzdevumu Rīgas pilsētas būvvalde izsniedza 2006.gada 24.oktobrī, proti, laikā, kad vēl nebija stājies spēkā Elektronisko sakaru likuma 6.panta pirmās daļas 10.punkta b) apakšpunkts. Līdz ar to iestādei nebija tiesiska pamata noteikt papildu nosacījumus jau izdotam plānošanas un arhitektūras uzdevumam, ja iepriekš šādu prasību nebija.

Saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 35.[1]punktu plānošanas arhitektūras uzdevuma derīguma termiņš ir divi gadi pēc tā izsniegšanas. Tātad 2006.gada

24.oktobra plānošanas un arhitektūras uzdevuma derīguma termiņš beidzās 2008.gada 24.oktobrī.

Tas nozīmē, ka 2010.gada 2.septembrī, kad tika akceptēts Būvprojekts, plānošanas un arhitektūras uzdevuma derīguma termiņš jau bija beidzies.

Minēto apstākli ir konstatējis arī atbildētājs, 2010.gada 7.decembra lēmumā Nr.DA-10-510-ap norādot, ka Rīgas pilsētas būvvaldei, vērtējot jautājumu par Būvprojekta akceptēšanu, atbilstoši Vispārīgo būvnoteikumu 35.^{2}punktam bija jālemj jautājums par plānošanas un arhitektūras uzdevuma derīguma termiņa atjaunošanu.

Rīgas pilsētas būvvalde, pieņemot lēmumu par Būvprojekta akceptēšanu, faktiski vienlaicīgi ir vērtējusi jautājumu par plānošanas un arhitektūras uzdevuma derīguma termiņa atjaunošanas pamatotību, secinot, ka Būvprojekta akceptēšanas brīdī spēkā esošo normatīvo aktu prasības pieļāva turpināt trešās personas iesākto būvniecības procesu. Šādos apstākļos atbildētājs secināja, ka, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu un vērtējot Būvatļaujas tiesiskumu, ir nepieciešams izvērtēt, vai iecerētā būvniecība atbilst Rīgas pilsētas teritorijas plānojumam un vai bija nepieciešams rīkot būves publisko apspriešanu. Izvērtējot abus nosacījumus, atbildētājs, kā tas norādīts iepriekš, 2010.gada 7.decembra lēmumā Nr.DA-10-510-ap secināja, ka sakaru torņa būvniecība atbilst Rīgas pilsētas teritorijas plānojumam un tās būvniecībai nebija nepieciešams rīkot publisko apspriešanu.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka pēc tam, kad tika atzīta par spēkā neesošu 2009.gada 5.novembra būvatļauja Nr.T-439-09, trešajai personai nebija nepieciešams ierosināt jaunu būvniecības procesu, iesniedzot jaunu būvniecības iesniegumu-uzskaites karti identiskam projektam. Turklāt, ja arī atzīst par pamatotu pieteicēja viedokli, ka trešajai personai tomēr bija jāiesniedz jauns būvniecības iesniegums, tiesas ieskatā rezultātu tas nemainītu, jo 2009.gada 5.novembra būvatļauja Nr.T-439-09 tika atzīta par spēkā neesošu nevis tāpēc, ka tajā tika konstatēti būtiski trūkumi, nepilnības vai neatbilstības normatīvo aktu prasībām, bet gan tāpēc, ka to izsniedza iestāde, kura būvatļaujas izsniegšanas laikā nebija kompetenta to darīt.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka ar 2010.gada 10.jūnija grozījumiem Elektronisko sakaru likumā tika grozīts šā likuma 6.panta pirmās daļas 10.punkta b) apakšpunkts, nosakot, ka Elektronisko sakaru direkcija, pārraugot publisko elektronisko sakaru tīklu un valsts privāto elektronisko sakaru tīklu ierīkošanu un būvniecību saskaņā ar šā likuma 16.panta pirmajā daļā noteikto kārtību, akceptē vai noraida publisko elektronisko sakaru tīklu un valsts privāto elektronisko sakaru tīklu ierīkošanas tehniskos projektus un saskaņo publisko elektronisko sakaru tīklu un valsts privāto elektronisko sakaru tīklu būvprojektus. Tādējādi 2010.gada 1.oktobrī Būvatļaujas izsniegšana vairs nebija Elektronisko sakaru direkcijas, bet gan Rīgas pilsētas būvvaldes kompetencē.

[15] Pieteicējs tiesas sēdē norādīja, ka būvprojektā nav vērtētas un ņemtas vērtā iespējamo nokrišņu (vējš, zibens, sniegs) slodzes uz torni, kā arī nav veikta ģeoloģiskā izpēte.

Tiesa, pārbaudot lietā esošo būvprojektu, konstatē, ka tehniskais projekts izstrādāts, ņemot vērā Latvijas būvnormatīvus, tostarp LBN 003-01 „Būvklimatoloģija" un LBN 207-01 „Ģeotehnika. Būvju pamati un pamatnes". Torņa ekspluatācija ir paredzēta A klimatiskajās zonās (jūras, ezeru un ūdenskrātuvju atvērtajām piekrastēm) Latvijas II vēju zonā vietās ar relatīvu augstieni + 10 metri. Torņa nesējkonstrukciju aprēķinā ir ņemtas vērā vēju slodzes II vēju zonai, ievērojot vēja plūsmas pulsāciju. Turklāt projektā ir ietverti norādījumi torņa izgatavošanai un montāžai *(lietas I sējuma 163.-166., 168.-169, 171.lapa)*. Tehniskajā projektā arī paredzēta zibens novadīšanas sistēma. Zemējuma kontūru paredzēts uzstādīt 0,7 m dziļumā, bet, ja zemējuma kontūras pretestība ir Rz>2,0 OM, kontūru papildināt ar vertikālajiem un horizontālajiem zemētājiem. Turklāt paredzēts sazemēt arī apgaismes armatūru metāla

korpusus un citas metāla konstrukcijas, kā arī sakaru aparatūras kabeļus *(lietas I sējuma 193., 195.-196., III sējuma 118.lapa).*

Tāpat tiesa konstatē, ka ir veikti ģeotehniskās izpētes darbi, konstatēts, ka grunts un gruntsūdens nav agresīvi attiecībā pret normāla blīvuma betonu (w4), ir vērtētas slodzes uz torņa pamatnēm, ar atsauci uz ģeotehniskās izpētes atskaiti būvprojektā koriģētas aprēķina piepūles uz pamatiem un pāļu shēma *(lietas I sējuma 184.lapa, II sējuma 216., 223. un 224.lapa).*

Tiesa ņem vērā, ka būvprojektu ir izstrādājuši sertificēti speciālisti, kuru zināšanas un pieredzi arhitektūrā un projektēšanā tiesai nav pamata apšaubīt. Tiesas ieskatā būvprojektā ir vērtētas iespējamo nokrišņu slodzes uz būvkonstrukcijām, ir veikta ģeotehniskā izpēte un grunts un gruntsūdens ietekme uz betona konstrukcijām, tāpat tehniskajā projektā ir paredzētas zibens novadīšanas sistēmas. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka būvprojektā paredzētie risinājumi būtu pretrunā normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Savukārt, ja būvdarbu veikšanas procesā būvprojektā noteiktās prasības netiek ievērotas, personām ir tiesības vērst kompetento amatpersonu uzmanību uz iespējamiem pārkāpumiem būvniecības procesā. Būvdarbu veikšanas procesā ir virkne personu, kurām ir tiesības un pienākums uzraudzīt būvdarbu veikšanu (būvdarbu vadītājs, būvuzraugs, projekta autors, būvinspektors). Tādēļ katrā būvobjektā regulāri ir aizpildāms būvdarbu žurnāls un autoruzraudzības žurnāls (ja tiek veikta autoruzraudzība). To nepārprotami noteic Vispārīgo būvnoteikumu 140.punkts. Turklāt saskaņā ar minēto noteikumu 141.punktu būvdarbu žurnāls, autoruzraudzības žurnāls (ja tiek veikta autoruzraudzība), kā arī būvprojekts, būvatļaujas kopija, iebūvēto materiālu un konstrukciju atbilstības deklarācijas ir pieejamas būvlaukumā ne tikai būvniecībā tieši iesaistītajām personām, bet arī tām amatpersonām, kurām ir tiesības kontrolēt būvdarbus.

Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka būvprojekta arhitektūras un būvkonstrukciju daļām, kā arī elektroapgādes un vājstrāvu sadaļām ir izstrādāts ekspertīzes atzinums *(lietas III sējuma 6.-25.lapa)*, kura izstrādes ietvaros ir veikta būvprojekta analīze un atzīts, ka būvprojekts kopumā izstrādāts atbilstoši normatīvo aktu prasībām un iesniegtās tehniskā projekta daļas ir iesakāmas realizācijai. Citiem vārdiem, arī ekspertīzes atzinumu sagatavojušie sertificētie eksperti, kuriem ir nepieciešamā kompetence un iemaņas, ir atzinuši būvprojektu pārbaudāmajā daļā par atbilstošu normatīvajam regulējumam. Tiesa konstatē, ka ekspertīzes atzinumā nav atspoguļoti aprēķini. Taču, tā kā būvprojektā ir ietverti izvērsti aprēķini, dažādas torņa ģeometriskās shēmas un rasējumi, tiesai nav pamata uzskatīt, ka šie būvprojekta risinājumi nav pārbaudīti un vērtēti. Turklāt ekspertīzes atzinumā ir norādīta virkne trūkumu, kuri saskaņā ar lietā esošo atbildīgā projektētāja vēstuli ekspertu grupas vadītājam ir novērsti *(lietas II sējuma 214.-225.lapa).*

Savukārt pieteicēja apsvērumi par iespējamām ietekmēm, tostarp par to, ka tornis atrodas pārāk tuvu dzīvojamajai mājai, jo pastāv tā sabrukšanas draudi un ir iespējama zibens izlāde blakus esošajos objektos, nav pamatots ne ar kādiem pierādījumiem lietā. Proti, ne no pilsētas teritorijas plānošanas dokumentiem, ne arī normatīvajiem aktiem neizriet, ka tornim būtu jāatrodas vismaz 50 m attālumā no tam blakus esošajām ēkām. Turklāt pieteicēja iesniegtajā tehniskās ekspertīzes atzinumā izdarītie secinājumi par to, ka torņa konstrukcijas atrašanās blīvi apdzīvotā teritorijā apdraud iedzīvotāju veselību un ka nav ievērota konstrukciju noturība vēja un sniega slodzes ietekmē, nav motivēti *(lietas II sējuma 128.lapa)*. Citiem vārdiem, ekspertīzes atzinums neatspēko būvprojektā norādītos aprēķina rezultātus un tehniskos rādītājus, jo ekspertīzes atzinumā nav norādīts, kādas konkrētas būvnormatīvu prasības nav ievērotas, kāda varētu būt iespējamās vēja un sniega slodzes ietekme uz torni,

ekspertīzes atzinums nav pamatots ar aprēķiniem un mērījumiem, līdz ar to ekspertīzes atzinumā sniegtās ziņas nav pārbaudāmas un salīdzināmas.

Tiesa vērš uzmanību, ka jebkura būve tiek projektēta un būvēta, paredzot maksimāli ilgstošu tās kalpošanas laiku. Tādējādi būves projektēšanas un būvniecības ietvaros tiek ņemti vērā jebkādi faktori, kas varētu ietekmēt būves ilgtspējību. Minētais tiesas ieskats apstiprinās ar būvprojekta paskaidrojuma rakstā ietvertajiem ekspluatācijas norādījumiem, kas paredz periodisku un regulāru torņa tehniskā stāvokļa pārbaužu veikšanu. Turklāt torņa normatīvais kalpošanas laiks ir piecdesmit gadi *(lietas II sējuma 38.lapa)*. Līdz ar to tiesa noraida šo pieteicēja apsvērumu kā nepamatotu.

[16] Pieteicējs tiesas sēdē norādīja, ka būvprojekta telekomunikāciju daļai nav veikta ekspertīze.

Ekspertīzes atzinuma 1.punktā norādīts ekspertīzes objekts un mērķis – sakaru masta tehniskā projekta arhitektūras daļas – AR (tai skaitā teritorijas sadaļas), būvkonstrukciju daļu: dzelzsbetona konstrukciju – DzK un metāla konstrukciju – MK izvērtējums, šo daļu un elektroapgādes – ELT un Vājstrāvu sistēmu – VS sadaļu atbilstība Būvju ugunsdrošības noteikumiem.

Saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 99.punktu *(redakcijā, kas bija spēkā Būvatļaujas izsniegšanas laikā)*, lai novērtētu būvprojekta atbilstību normatīvajos aktos un tehniskajos noteikumos noteiktajām prasībām, kā arī strīda gadījumā pasūtītājam, būvvaldei vai citai kompetentajai institūcijai bija tiesības organizēt būvprojekta ekspertīzi. Būvprojekta ekspertīzi veic persona, kurai ir pastāvīgas prakses tiesības attiecīgajā jomā saskaņā ar Būvniecības likuma 8.pantu.

Turklāt Vispārīgo būvnoteikumu 99.[1] un 100.punkts paredzēja gadījumus, kad būvprojekta ekspertīze bija obligāta, tostarp saskaņā ar 99.[1]1.punktu būvprojekta ekspertīze bija obligāta sabiedriski nozīmīgām būvēm (par kādu nepārprotami uzskatāms arī tornis).

Taču saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 99.[3]punktu šo noteikumu 99.[1]punktā minētajos gadījumos būvprojektiem, kuru izstrādi un īstenošanu nefinansē valsts, pašvaldība, starptautiska finanšu institūcija vai Eiropas Savienība, ekspertīzi veica tikai tehniskā projekta arhitektūras daļai un būvkonstrukciju sadaļai, kā arī Ugunsdrošības pasākumu pārskatā noteiktajām prasībām.

Tātad no minētā tiesiskā regulējuma secināms, ka būvekspertīze obligāti bija veicama tehniskā projekta arhitektūras daļai un būvkonstrukciju sadaļai, kā arī Ugunsdrošības pasākumu pārskatā noteiktajām prasībām.

Tiesa no ekspertīzes atzinumā norādītā ekspertīzes objekta un ekspertīzes satura konstatē, ka ir veikta tehniskā projekta arhitektūras daļas un būvkonstrukciju sadaļas ekspertīze, tostarp ir analizēts, vai būvprojektā iekļautie ugunsdrošības risinājumi nodrošina pietiekamu ugunsdrošības līmeni.

Tādējādi tiesa atzīst pieteicēja apsvērumu par nepamatotu, jo tiesību normas neparedz obligātu tehniskā projekta telekomunikāciju daļas ekspertīzi. Vienlaikus tiesa ņem vērā, ka ekspertīzes ietvaros ir vērtēta elektroapgādes un Vājstrāvu sistēmu sadaļu atbilstība Būvju ugunsdrošības noteikumiem.

[17] Papildus minētajam pieteicējs arī vērš uzmanību, ka sadaļā „Vājstrāvu sistēmas" ietvertā dokumentācija ir svešvalodā.

Vispārīgo būvnoteikumu 60.punkts noteic, ka Latvijas Republikas teritorijā būvprojektus izstrādā latviešu valodā. Pēc pasūtītāja vēlēšanās būvprojekta tekstuālo daļu var tulkot svešvalodā. Šo noteikumu 59.punktā minētajos gadījumos svešvalodā izstrādātā būvprojekta tekstuālā daļa tulkojama latviešu valodā.

Tātad visai būvprojektā ietvertajai dokumentācijai jābūt izstrādātai latviešu valodā. Vienlaikus tiesa konstatē, ka antenu, datu pārraides iekārtu un to piederumu tehniskās specifikācijas ir svešvalodā, tādējādi pieteicēja norāde atzīstama par pamatotu.

Tomēr minētais apstāklis pats par sevi nepadara Būvatļauju par prettiesisku. Pirmkārt, svešvalodā noformētie dokumenti ir ražotāja informācija par konkrēto būvē izmantojamo priekšmetu (dažādām antenām un datu pārraides iekārtām), kuros ietvertās ziņas ir dažādu tehnisko rādītāju apkopojums par konkrēto specifisko telekomunikāciju objektu. Turklāt antenas un citas pārraides iekārtas raksturojošie elementi norādīti vispārzināmās mērvienībās (herci, omi, decibeli u.tml). Līdz ar to tiesai nav pamata uzskatīt, ka tehniskajās specifikācijās iekļautās ziņas nebūtu saprotamas projekta realizētājiem. Otrkārt, būtiskā būvprojekta informācija (par būvniecības sadaļu) ir ietverta paskaidrojuma rakstā un vājstrāvu rasējumos, kas noformēti latviešu valodā. No minētās projekta dokumentācijas ir izsecināms antenu un citu datu pārraides aprīkojuma elementu izvietojums, savienojumi un citas specifikācijas.

Līdz ar to tiesa arī šo pieteicēja apsvērumu atzīst par nepamatotu.

[18] Ņemot vērā spriedumā norādītos apsvērumus, tiesa atzīst pārsūdzēto Lēmumu (ar kuru atstāta negrozīta Būvatļauja) par tiesisku. Tiesa procesuālās ekonomijas nolūkā detalizēti spriedumā neatspoguļo vērtējumu visiem pieteicēja norādītajiem apsvērumiem, jo tie nemaina tiesas ieskatu par to, ka pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu,

nosprieda

noraidīt *J.T.* pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2011.gada 9.maija lēmuma Nr.DA-11-141-ap „Par galīgā lēmuma pieņemšanu saistībā ar Rīgas pilsētas būvvaldes 2010.gada būvatļaujas Nr.BV-10-588-abv/T apstrīdēšanu" atcelšanu.

Spriedumu divdesmit dienu laikā no sprieduma pieņemšanas dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) L.Paegļkalna

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese L.Paegļkalna
Rīgā, 2012.gada 12.jūlijā